

יאירה גנוסר

פחד עצלתיים

בגופך —

נחמדך עלה בקלב בשרו, מתחיים בתנועה מפריעים זה לזה
הדמויים מקפלים חלקית, כהונחה, פיל מקמט, שולים ארכים
ולחש באונד — בוא הנח, פיל מקמט, שולים ארכים
לך לך, אגא.

נוע — נוע כפקדת צבא, צא

מגור כבד ועצמאי

בוא, פיל מפלג, בוא, עלה —

בשמש — תקבל צורה יפה של שמש — עגל קרנים — אדון
עולם —

מרחב נסוח פוסע על כפות תמר

שמש גדולה מדי, יצור עגל, גבה, מסחרר

פחד עצלתיים נע בשמש במרחב

פחד מלא נפתח בשמש במרחב

פחד בקרנים מנהלך בעלי-כפות-תמר.

ערב, על המסך הקטן, אין שמש, באיירה

של בית

הוא חי מולי, מחוצה לי, פיל דמיוני

זרים באטיות לזרק את העלים מעבר לראשו

בגוף — החי על כפותיו,

דורך פחדים מוחצה לו, מתנועעים

בהקרנה קטנה, בתוך הטלביזיה, למנגינה סתמית.

שעות ללא מורא — אין בי פחד,

הוא כפות מולי — בשדור החי

הוא רק כפיל קטן, של ממשות —

שאין בה נגיעה אלי.

הפיל שלי מתאמן ללוות אותי כבעל חיים מאלף.

מאלף. מאלף. עקשו הוא כאן. כפילותו ברורה —

פיל פטריארכלי —

בתוכי הוא מגיב —

בתנועת בתי-עין קטנה, בולשת, רוצה להמלט, לא חשוב, לברח.

בראשו המקלג יחפש מתוכי אחר היצורים הגדולים ממני

בעלי חיים כמוהו, פטריארכליים, ללא בושה.